

BUNUL ECONOM

REVISTĂ PENTRU PROGRES ECONOMIC, SOCIAL ȘI CULTURAL

ABONAMENTUL:

Pe an cor. 5; pe jumătate an cor. 2.50.
Pentru România 15 lei pe an.

INSERTIUNILE:

să socotesc după tarify, cu prețurile
cele mai moderate.

Abonamentele și inserțiunile să plătesc totdeauna înainte.

Cătră abonenți!

Aflându-ne deja în a doua jumătate a anului, rugăm p. st. abonenți a grăbi cu reînnoirea abonamentelor. Totodată rugăm p. st. restanțieri să binevoiască a ne trimite prețul abonamentului, cu care restează, pentru ca să putem și noi expedă foaia la timp, căci cu multe greutate e încopciată tipărirea și expedarea foi.

Prețul abonamentului e abia numai 5 cor. pe an; pe jum. an 2.50.

Rugăm deci on. public român a ne sprijini și a lăți foaia «Bunul Econom» în cercuri cât mai largi.

Cu stimă:

Administrațiunea
„Bunului Econom“.

Alcoolul.

Poporul nostru românesc suferă de multe neajunsuri, pe cari ne place a le atribui vitregității vremilor apuse, împrejurărilor nefaste în cari s'a dus traiul greu al robiei,

pedecilor cari au stat ca niște stavile în calea unei dezvoltări liniștite și progresive. Dar vremele de «robie» au trecut de mult, lumea a parcurs un spațiu uriaș în drumul seu de înaintare, dar noi abiã dacă ne-am mișcat puțin din loc. Încolo aceleași neajunsuri ca acum două-trei sute de ani.

Dintre toate acestea, adevărat flagel a ajuns pentru popor consumarea alcoolului — alcoolismul.

Plânge și cămașa de milă când vezi umbrele istovite — căci oameni nu se pot numi — târându-și din greu picioarele, figuri gârbovite înainte de vreme, cu ochii vâriți în fundul orbitelor, lipsiți de ori-ce schintee a inteligenții. Când vezi figuri de acestea, apărând tot mai dese prin comunele noastre rurale, îți sună a ironie, a batjocură cuvintele poetului: «*Român verde ca stejarul*».

Și oamenii noștrii, cărora le place a căuta în depărtate orizonturi viitorul destin al neamului, nu văd pericolul iminent care ne amenință rădăcina vieții, vermele care ne roade.

Din întâmplare mi-a căzut în mâni statistica ministerului de interne, în care am cetit cu groază, că din întreaga cantitate a alcoolului consumat în Ungaria, trei părți revin teritorului dintre Tisa și Carpați, adecã teritorul locuit așa zicând compact de Români.

Ne dăm samă ce va să zică trei părți din patru, — când din populațiunea întregii țeri, noi facem abiã a șasea parte?

Ne dăm noi sama că ce cuprind în sine cifrele aceste îngrijitoare?

Vedem noi abisul spre care ne ducem? Este în deajuns cunoscută influința ce o are alcoolul asupra corpului omenesc. Cunoaștem și influința asupra psihicului.

Știm, că zdruncină și trupul și sufletul, că nu se res-bună numai asupra individului consument, ci infiltrează și otrăvește, nimicind generațiuni întregi viitoare, omorând, anticipando și nădejtile legate de acestea. E fapt nediscutabil, că alcoolismul este o înveninare acută a creierului. Are asupra creierului aceeași influință ca și paraliza progresivă: tâpește!

E de ajuns să privim un bețiv. Îl vom vedeă viețuind într'o stare de continuă sinamăgire. E vorbăreț din cale afară, trăind în convingerea că vorbește lucruri cumiști, facto ies dintrânsul numai prostii. Se crede puternic, de o forță uriașă, pe când în realitate dânsul abiă se poate țineă pe picioare.

E constatat și aceea, că din crimele ce se săvârșesc 75 la 100 cad pe timpul bețiilor.

S'ar puteă umpleă o casă cu datele statistice, cari dovedesc acest lucru înfiorător. Și să mai-avem una în vedere. Așă zicând, cea mai grozavă parte a alcoolismului. Lucrătorul care asudă săptămâna întreagă, muncind din greu, ajuns la plată, se pune și chefuește — uitând, că plata lui e menită a da hrană soției și copilașilor, a căror traiu și de altfel e numai un lanț nesfârșit de mizerie.

Ce se alege în cazuri de acestea cu familia unui astfel de nefericit?

Și ceeace este pentru lucrător, este tot așă, poate în măsură potențată, și pentru țaran. Îndeosebi la noi, cari nu ne putem mândri cu aceea că avem țarani chiaburi, ci avem numai economi mici, este lucrul și mai trist.

Căci și din puținul ce este la îndemână, o parte însemnată e adusă jertfă acestui Baal nou, al timpului nostru. Rezultatele nici nu întârzie a se arătă.

O privire în registrele tribunalelor și ale cărților fonciare, ne vor da o icoană care va îngrozi și pe cel mai optimist dintre noi.

În loc de a ne întări economiceste, cum o fac aceasta toate popoarele, noi mergem îndărăt, privind cu mâ-nile în sîn, cum fuge glia strămoșască de sub picioare. Mortalitatea crește — și între împregiurările arătate — e-vident, că trebuie să urmeze ca necesitate fizică — de-creșterea contingentului noilor născuți, a carei stavilă de sigur că nu e naturală. Căci dacă urmările triste ale consumării alcoolului ar fi legate numai de individul consum-ment, ar mai merge; în fine fiecare om e stăpân absolut pe sine, și poate trăi cum vrea.

Dar nu e vorba de individ, ci este vorba de genera-țiuni întregi.

Mai știm și aceea că țăranul nostru se nutrește foarte rău, putem zice mizerabil, căci obiectele lui de lux — în-teleg femeile — la toate se pricep, numai la pregătirea unei fertui cum se cade nu.

E o adevărată plagă să conăcești într'un sat românesc, căci mori cu dorul unei mâncări gătită cinstit.

Unde ajunge acum țăranul, care începând de pe la Sîn Petru și până târziu toamna robește munca grea a câmpului, trăind cu o hrană, pe care e o batjocură a o numi astfel. Pâne, sare și ceapă, chisăliță, crastaveți acri, mai ceva pipârcei — și încolo răchia ține în el sufletul, care-l *încălzește și-l întărește* după nefericita lui cre-dință.

Să ne închipuim acum generațiunea născută între ast-fel de condiții de viață.

Ba e mirare, că suntem așa cum suntem.

Datorința se impune fiecărui Român, care își iubește neamul să lucre din răspuțeri, în contra acestui pericol, care amenință într'un mod atât de îngrozitor poporul no-stru îndeosebi.

Trebue aduși oamenii la cunoștință, că cea mai bună beutură e apa. E cea mai sănătoasă și lucru principal e că nu costă bani.

Ca dovadă de comparație să ne servească cercetările renumitului profesor norvegian Leisinger, care a făcut cercetări în direcțiunea aceasta cu iepuri de casă. A constatat, că iepurii cari au beut și alcool, au trăit mai puțin, producțiunea a fost mai mică, progenitura pipernicită și slabă, decât iepurii cari au beut numai apă curată.

Cercetările acestea au durat ani de-arîndul, prin urmare garantează spusele de mai sus.

Va obiecționă însă cineva cu aceea, că ceea ce este pentru iepuri, nu este pentru om! Să fim liniștiți în privința aceasta.

Din raportul băncilor de asigurare din Anglia (1907) iese la iveală că oamenii abstenenți, nealcoholici, trăesc relativ cu 7—8 ani mai mult decât alaholiștii, asigurându-se și unii și alții la aceeași etate. *Casa de ajutorare a muncitorilor din Lancaster* (Anglia) arată negru pe alb, că mortalitatea din cauza aprinderii plumânilor e cu mult mai mare la alcoholici de cât la abstenenți, precum și aceea, că cei dintâiu sufer cel puțin împătrit de morhuri diferite în raport cu ceștialții, cu abstenenții.

Acum câteva decenii, cele mai alcoholiste țeri din lume erau *Norvegia* și *Finlanda*; azi — în acele țări — există în fiecare sat o filială a ligei antialcoholiste.

Oamenii nu mai beau. Și nu se prăpădesc. Din contră progresează în mod uimitor, întărindu-se pe toate terrenele.

Intreb: oare la noi să nu se poată așa ceva?

„Drapelul”.

Esperințele economului Stan Petru din A.

despre

Producerea nutrețurilor.

Cu mult nutreț, poți ținea multe oițe.
Multe vite, fac mult gunoiu. Mult gunoiu,
face multe bucate. Multe și bune bucate
face multă și mare mulțămire.

(Urmare)

Întâiu și 'ntâiu am început cu luțernă.

Am adecă o grădiniță mică, unde pe o parte din ea sămănam legume, puneam curechiu, iar pe cea mai mare parte, creșteau buruieni numai netrebnice, iarbă amestecată cu cucute fiindcă locul era mai mult la umbra alor niște pomi bătrâni scorbinoși.

Poamele acestora deși rodeau din când, nu mult prețuiau.

Cu toate că aveam din această grădiniță o cositură de nutreț verde înainte de-a avea din câmp, și toate că era chiar la îndemână acasă, m'apucasem în o toamnă de-am scos pomii rând pe rând cu rădăcini cu tot, am arat locul, iar coalea primăvara am sămănat în el luțernă, și fiindcă domnul părintele mia spus, că luțerna, nu-i bine se o sa-meni singură, — am sămănat-o în amestec cu ovăs. Am și avut ovăs binișor și, credeam, că luțernă nici nu va fi, fiindcă fiind ea abia răsărită, nu se prea vedea.

Înainte de-a înspica, ovăsul l'am cosit. Să fi văzut cu ce poftă mâncau vitele mele nutrețul acesta!

Ovăsul, după cositura dintâiu iarăși a odrăzlit, dar acum se apucase și luțerna mai mare. Om cosit a doua, și chiar și a triaoară, și luțerna coale pe toamnă s'a 'ntărit binișor.

Opt ani de-a rândul am cosit luțerna și astfel totdeauna aveam nutreț proaspăt foarte bun.

După opt ani s'a cam rărit luțerna, și zău, trebuia se arăm locul. Și pot să zic, că de zeceori mai mult prețuia nutrețul meu avut, decum prețuia atunci, când cosiam numai iarbă de pe acel loc.

Aveam și mai mult, dar și mai mult nutreț.

Vitele mele să săturau mai curând din acest nutreț odihneam mai mult, și prin urmare și pentru lucru erau mai bune.

Vițeilor, porcilor, vacilor cu lapte le dădeam câte puțin din acest nutreț, și zău, că s'a și prins de ele.

În anul dintâiu chiar, am luat seama, că nu m'a sfătuit rău dl părințe, când îmi spunea, că să probez numai a produce nutreț măiestrit, că apoi o să văd, că îmi va merge mai bine cu economia.

Mă stătuse să-mi cumpăr o mașină de tăiat nutreț; fânul lung în paiu, sau cel de grădină sau cel de luncă să nu-l dau de mâncare întreg, ci să-l taiu; și fiindcă nutrețul uscat numai iarna îl întrebuițăm, peste iarnă avem destulă vreme, ca să l tăiem cu mașina.

Tot cu aceasta mașină putem să tăiem și paie de grâu, tulei de cucuruz și astfel nutrețul de peste iarnă îl cruțăm foarte bine. Vara însă să nutrim vitele numai cu nutreț verde.

L-am ascultat și zău, mi-a fost de mare folos sfatul. În două ierni după olaltă am avut atâta folos din mașina de tăiat, încât din acest folos am plătit-o în acești doi ani, iar pe mai târziu mi-a rămas mașina aceasta cu totul gratis.

Și dacă în acest lucru mă sfătuse de bine, socoteam că doar nici în altele nu mă va sfătui spre rău, — colo

toamna am spart cu plugul afundat binișor, un loc de fănaț slab.

Cumpărasem dela cumnatul George o grămadă de gunoiu, căci tocmai pe atunci era, când îi perise un bou, și avea și el lipsă de bani.

Era cale bună de sanie. Am cărat gunoiul tot pe arătura nouă. L'am împrăștiat ca să se spele bine cu zăpada și să între mustul bine în pământ. Pe partea aceasta de hotar se nimerise în anul acela câmpul sămănăturilor de primăvară.

Pământul l-am sămănat cu *măzărîche* și *ovăs*. Să fi văzut, cât de puternic și gras crescuse nutrețul meu, de să mirau toți oamenii.

A urmat însă o pacoste, ceea ce nu o să uit cât trăiesc; căci la anul la locul acesta și peste tot în partea acestui hotar a urmat să fie câmpul de ogor, și astfel pământul meu cel bine gunoit, a rămas un an întreg gol, nu puteam să samăn nimic în el.

Vezi, asta e pacostea cu economia de trei câmpuri. Să fi fost hotarul comasat, puteam să samăn chiar și cucuruz în locul acesta, și astfel îi luam folosul și gunoiei de mai înainte.

Cu toate astea, nici așa nu m'am păgubit, socotind așa: înainte vreme cosisem de pe acel loc numai două cărucele de nutreț; gunoiul mă costă 25 fl., pentrucă, să fi fost așa cam 60 de sănii.

Acum am avut din cositura dintâiu 4 cară de măzărîche-ovăs, bine uscat, din cositura a 2-a 2 cară de ovăs așa zis mai bine, pentrucă de a doua oară a otăvit mai mult ovăs, decât măzărîche. Și numai aceste două cară din urmă prețuiau atâta, pe cât fân cosisem înainte vreme; a rămas dar 4 cară de nutreț în prețul gunoiului de 25 fl.

Apoi ce nutreț era acesta, nici să-mi fi dat cineva nu 25 fl., ci 50 fl., și nu l-ași fi dat nimăru.

Nu îmbucau vitele mele din acest nutreț, precum înainte vreme din nutrețul slab.

Să fi văzut cât de frumos s'a netezit părul vitelor mele după hrana din nutrețul acesta, și apoi cum bălegau niște balegi de mari, cât niște căciuli muntenești.

Așa mi-se pare, că de nutreț mai bun, și gunoiul e mai bun și mai de preț, decât de nutreț rău.

— D'apoi nene Petre, prețul sămânței, căratul gunoiului, arătorei de toamnă și de primăvară, cositul! Toate acestea nu le socotești?

— Așa-i zău! Dapoi nu destul de bine s'a întors prețul și a sămânței prin recolta, care o am avut? S'au doară lucrăm noi un lucru mai de dai doamne, în schimbul celui ce am făcut? Și iarăși vitele, cu cari lucrasem lucrul acesta, nu numai tândăleau oare în timpul acesta în grajd? Sau mai făceam vre-o ispravă cine știe ce, dacă ne înfundam în cărciumă?

Hei d-le, nu suntem noi țăraniii procatori, cari toată minuta, tot șirul de scrisoare, și-o calculează în bani asupra bietului om sărac.

Ce-i drept, mi-a spus și dl părinte, că la moșii mari, toate lucrările se calculează în bani.

Deosebit gunoiul, gunoirea, aratul, sămânța și peste tot felul de lucrare. Apoi prețul moșiei, a zidurilor, a uneltelor economice, a mașinilor, prețul vitelor și a altor lucruri, tot se calculează în preț de bani, pentru-că numai așa pot să știe, că cu ce fel de dobândă poartă economia; sau cu alte cuvinte, că pagubă ori dobândă au în purtarea economiei.

Noi însă, țăraniii plugari, tot felul de lucru ce-l avem nu-l isprăvim noi înșine și cu slugii împreună; astea chiar

nu ni-le prea calculăm, afară de dările și venitele mai de seamă, pe cari apoi, ca chiar să nu le uităm, le însemnăm pe foile curate din calendar.

Și spunând dreptul, e ceva în calculația aceasta! Chiar și eu calculam câte odată așa numai din curiozitate, că a-decă cât ne costă ținerea unui junc, ori a unui mânz până ce cresc aceștia; sau o majă metrică de grâu, până ce ajunge ea la târg? Și cât este prețul acestora și altele de felul acesta?

Trebuie să mărturisesc, că am luat seama, că mai de mult în lucruri de acelea, în cari până acum n'am investit nici un ban (capital) și cu toate astea aveam după munca făcută câștig și de 20—30 fl., acum mai târziu, dacă am investit vre-o 20—30 fl. într-un lucru aveam și până la 100—150 fl. câștig și mai cu seamă de când samăn și produc nutrețuri măiestrite, când inima mi-se umple de bucurie și mi-e drag, că așa vite frumoase pot ținea.

La expoziția de vite am fost premiat, pentru o vacă cu vițel și o iapă cu mânz.

Dumnezeu îi dea bine dlui părinte, că m'a povățuit să samăn sămânțuri și pentru nutreț.

— Auziam nene Petre, că sameni și *baldațim*? Dar asta cum să face?

— Baldațim?... Drept... acum îmi aduc aminte, că așa se chiamă buruiana asta minunată!

Apoi s'a întâmplat, că odată iarăși îmi spuneam nevoile mele dlui părinte, și l-am rugat să mă povățuiască, că ce să fac cu o coastă spălăcită de apă, din care nu aveam nici un folos, și numai de geaba plătiam și darea aceluia.

De săpat, s'ar fi putut săpă cu sapa, căci nu creștea pe coastă nimic, afară de câteva firicele de iarbă ici-colo, Toată s'a părăiat după ploile mari.

«Să sameni d-ta acolo baltațim sau plantează arbori».
imi fu răspunsul.

Apoi mi-a spus, că baltațimul e o plantă întocmai ca și luțerna, crește și să face și pe locuri mai slabe, pentru că își viră rădăcinile adânc în pământ ca și luțerna.

În nutrețul de baltațim nu numai, că este ca și luțerna, dar baltaținul sămănat într'un loc nestatornic, îl ține pe acel loc prin rădăcinile-i afunde în contra spălăciturii de apă și ploii multe.

— Ei, dar cum să arăm locul acela? Că doar nici omul nu poate să steie drept pe coasta aceea, d'apoi cum să stee chiar vitele drept la arat, fiind foarte costise?

— Săpați bine, bine locul, dacă zici, că cu plugul nu veți putea izbuti. Cărați atâta gunoiu la poala lui, cât vei socoti, că ți-e de ajuns pentru o bună gunoie; astfel apoi gunoiu îl veți căra cu coșerci pretutindenea.

— D'apoi de astea nici moși-strămoșii mei n'au mai auzit, necum să și vadă.

La vie încă se mai poate să se care gunoiul în coșerci chiar, pentrucă vinul e scump, să plătește binișor, însă să ți faci amar de trudă și osteneală pentru o ripă de fânaț?

— Am văzut eu, în Tirol și în Șvițera și încă și prin alte țări pe unde umblasem și eu, lucruri de acestea. Puteai să vezi și d-ta, pe când adecă ai umblat cu trenul, că pe tot locul pe marginile drumului de fer, chiar pentru ca să nu se părăieze acelea se samănă baltațim, pe care îl și cosesc.

— Sau de rușine ți-e frică? Ce rușine să-ți fie? Sau e rușine a săpă, pentru vre-un om plugar, care are și vit? Dacă însă nu ai lipsă de nutreț, lasă locul și pe mai departe așa cum este!

Apoi domnul meu, socotiam așa, că precum este de bună pentru mine însumi țânea de grâu curat, apoi întocmai așa este de bun nutrețul bun pentru vitele mele.

Nici când nu putem zice, că avem și nutreț peste măsură. Iarna atunci, chiar așa era ca cea de acum. Zăpadă, puțină am avut.

Am săpat cu sapa locul acesta, despre care spuseseam, și pe unde numai vedeam de bine, am împleticit iezișii de nuele în contra povoiului

Am imprăștiat pe tot locul astfel săpat gunoiu.

Colo pe vremea sămănatului, am sămănat apoi ovăs amestecat cu sămânță de baltățim; și vara am avut foarte bun nutreț din aceea sămănatură.

— Îți spun drept, că toată truda și cheltuiala mi-s'a întors.

Imi aducea folos de aici înainte totdeauna acel loc, pe care îl socoteam înainte vreme numai de nimica.

Cine vrea să aibă nutreț mult și bun, trebuie să și trudească.

Între altele, e drept și aceea, că eu produc un fel de nutreț care se poate face cu mai puțină trudă.

Acest nutreț este trifoiul

De aceea zic, că îl produc cu mai puțină trudă, pentru că trifoiul îl sămănăm totdeauna în loc și mai bun și mai așezat.

(Va urma)

Convocare.

În sensul §§ lor 23 și 25 din statute membri Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român se convoacă la.

Adunarea generală ordinară

în Șimleu, în zilele de 7 și 8 August st. n. 1908.

Programul adunării este:

Ședința I.

Vineri, la 7 August st. n. la oarele 10¹/₂ a. m.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Înscrierea delegaților prezenți.
3. Raportul general al Comitetului central.
4. Alegerea comisiunilor pentru:
 - a) examinarea raportului general;
 - b) cenzurarea socotelilor anului 1907 și a proiectului de buget pentru anul 1909;
 - c) înscrierea membrilor.
5. Prezintarea eventualelor propuneri.*)
6. Conferință literară de Oct. C. Tăslăuanu.

Ședința II.

Sâmbătă la 8 August st. n. oarele 10 a. m.

1. Conferință economică de Romul Simu.
2. Rapoartele comisiunilor.
3. Fixarea locului pentru adunarea generală din 1909.
4. Dispozițiuni pentru verificarea procesului verbal.

*) Eventualele propuneri au să fie prezintate în scris prezidiului „Asociațiunii” (în Sibiu, Strada Morii Nr. 6) cu 8 zile înainte de adunarea generală.

5. Inchiderea adunării generale.

Sibiu, din ședința comitetului central al «Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român», ținută la 25 Iunie 1908.

Iosif Sterca Șuluțiu.
prezident.

O. C. Tâslăuanu.
secretar.

Aviz pentru anul viitor școlar.

Anul școlar 1908/1909 la școalele «comerciale superioare gr.-or române» din Brașov se va începe la 1-a Septembrie v. 1908. Înscrierile se fac de direcțiune în zilele de 1, 2 și 3 Septembrie v.

Pentru a-se împiedeca o aglomerare prea mare de elevi în clasa I-a comercială și a se putea face o selecțiune mai bună a lor, conferința a adus următoarea hotărâre:

1. Prenotările pentru înscrierea în clasa I comercială să se facă în fiecare an prin adresă în scris până în 15 August st. v. la direcțiune.

2. Lista celor prenotați să se pertracteze în conferința de începere a anului școlar, în care se va decide eventuala primire sau respingere.

3. Sub nici o împrejurare să nu se primească în clasa I comercială un număr mai mare de elevi decât cel admis de regulament adică 40 de elevi și numai în cazuri de tot excepționale numărul de 45.

4. Cei neinsinuați până la terminul fixat în punctul prim precum și cei-ce nu vor prezenta la insinuare atestatele convenite pot fi primiți la școală numai în cazuri de tot excepționale.

În clasa primă pot fi primiți numai acei elevi, cari au absolvat cu succes și pot produce atestat de trecere din clasa IV. gimnazială, reală sau civilă, dela o școală publică. La înscrierea tuturor se cere atestat de botez.

Examenele supletorii și de emendare se vor ține în 1 și 2 Septembrie v. Cei ce vor întârzia atât dela acest examen, cât și dela înscriere, pot fi admis numai dacă vor dovedi cu certificate demn de credință cauza întârzierii. Examenele de privațiști și maturitate de corigență oral se vor ține în 6 Septembrie v. Aceștia au însă a se insinua în persoană la direcțiune cel mult până în 1-a Septembrie v. Privațiștii au a plăti la direcțiune taxele pe un an școlar cu **74 coroane** și taxa de examen de **80 coroane** deja la insinuare pentru examen.

Taxa de primire e **8 coroane**, didactru **60 coroane** și alte taxe 6 coroane, și trebuesc plătite la înscriere cel puțin jumătate, iară până în Februarie restul. Elevii cari nu-și vor achita la timp taxele, vor fi opriți dela cercetarea cursurilor.

Elevii de confesiuni streine decât cea română greco-orientală și greco-catolică plătesc didactru duplu.

Fiecare elev va mai plăti pe seama fondului de penziune al profesorilor încă o taxa de **11 coroane**, o taxă edilă de **20 K.** pentru zidirea școlai, iară pentru excursiuni școlare și alte trebuințe sunt de **6 coroane**.

Fiecare elev e dator a avea la începutul anului școlar toate cărțile și recvizitele necesare *nouă și în bună stare*, deoarece legile școlare opresc traficul de cărți și recvizite și folosirea dea avea cărți vechi și necorăspunzătoare. Cărțile vor purta viza institutului alături cu numele elevului.

Chipiul și uniforma proprie a școlai comerciale se recomandă a se procura deja în prima lună de școală și se impune în mod obligatoriu tuturor elevilor din școală comercială. Forma și coloarea se pot afla dela direcțiune. Pentru orice informațiuni mai detaitate părinții și tutorii școlarilor să se adreseze la direcțiune.

Directiunea.

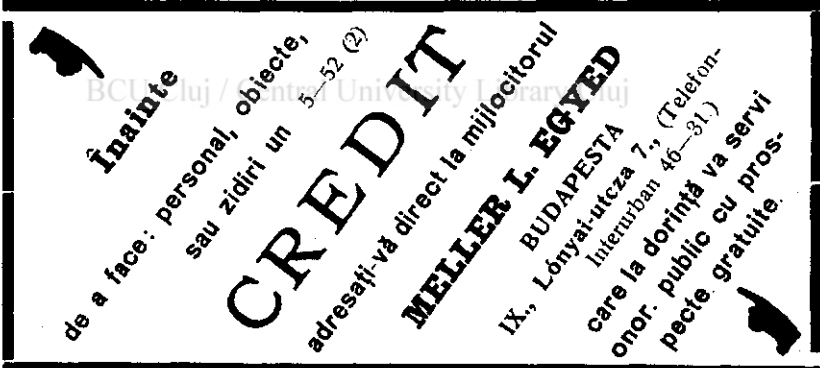
BIBLIOGRAFIE.

A apărut un volum **Epigrame** de cunoscutul epigramist **Cridim**, — cu un raport foarte elogios de Dl. membru academician **Caragiali**, făcut asupra unui precedent volum de epigrame. Nu mai e nevoie să insistăm deci, când un Academician nu găsește destule cuvinte de laudă și de încurajare la adresa talentatului autor.

Prețul volumului e **Lei 1.**

De vânzare la toate librăriile.

Depozitul la **Librăria Alcalay** București, Calea Victoriei, No. 37.

Înainte
de a face: personal, obiecte,
sau zidiri un 5—52 (2)

CREDIT
adresați-vă direct la mijlocitorul

MELLER L. EGYED
BUDAPESTA
IX., Lónyai-utca 7., (Telefon-
interurban 46—31.)
care la dorință va servi
onor. public cu serv-
pecte gratuite.

„ARENA“

ORGAN CENTRAL DE ANUNȚURI ÎN DEVA.

Apare la 1. și 15. a fiecărei luni.

Abonament pe an 2.— cor., pe jumătate de an 1.— cor.

Redactor responsabil: **AUGUST A. NICOARĂ.**

Tiparul tipografiei «Sfântul Ioan» în Deva.